

עירובין לט. (המשנה) עד מ: (הנקודתיים, 5 ברחבות)

ביאורי מושגים

גוי שעשה עבירה בשבת / יו"ט:
פעולה האסורה מהתורה - אסורה לכל היהודים עד בכדי שיעשו במוצ"ש.
פעולה האסורה רק מדרבנן (איסור תחומין) - ליהודי שבשבילו הובא החפץ - אסור עד בכדי שיעשו במוצ"ש.
לשאר היהודים - מותר מיד.

מהו בכדי שיעשו: רש"י: הזמן שלוקח לתלוש פרי.
ר"נ: הזמן שלוקח לגוי ללכת למקום שתלש, לתלוש את פרי ולהביאו ליהודי.

משנה

שני ימים של ראש השנה:

ר' יהודה: נחשבים שתי קדושות -
 לכן ניתן לערב בכל יום לכיוון אחר,
 לכן ניתן להפריש תרומה ולהתנות שההפרשה תתפוס ביום שהוא חול,
 לכן ביצה שנולדה ביום הראשון מותרת ביום השני.

חכמים: נחשבים קדושה אחת -
 לכן כל הדברים הללו אסורים.

ר' דוסא בן הרכינס: שני הימים קדושים מספק -
 לכן בתפילה יש להתנות שהיא תוסב על היום הנכון.

חכמים: שני הימים קדושים בתורת ודאי -
 לכן לא צריך להתנות.

רב ששת ורב נחמן ורב חסדא (לפי גירסתו רב אשי) נחלקו לגבי מעמדם של החכמים המתארחים אצל ריש גלותא:

רב ששת: כשמביאים לריש גלותא מתכוונים גם לאורחי ריש גלותא - לכן אסור לאורחים להנות ממנה ביו"ט.

ר"נ ור"ח: כשמביאים לריש גלותא מתכוונים רק לריש גלותא - לכן מותר לאורחים להנות ממנה ביו"ט.

בתחילה התיר רבא לאכול לפתות שהובאו בשביל גויים.
 אולם אחרי שהגויים ראו זאת והחלו להביא במיוחד בשביל ישראל - אסר זאת רבא.

גוי שהביא ביו"ט של גלויות חפץ מחוץ לתחום:

היהודי שבשבילו נעשתה הפעולה:

רבינא: אסורה עד מוצ"ש.
רבא ורבא ב"ח: אסורה בכדי שתעשה במוצ"ש.

יהודי אחר:
 מותר מיד.

הגמרא מסיקה שגם חכמים שבמשנה החלוקים על ר"ד חולקים רק לגבי הצורך להתנות. לגבי עצם הזכרת ר"ח מודים חכמים לר"ד שצריך.

הזכרת ר"ח בר"ה:

דעות התנאים:

ר' דוסא בן הרקינס (שבמשנתנו): מזכירים ר"ח במפורש.

דיוק מב"ש וב"ה: אין מזכירים ר"ח.

כיצד דייקו את שיטת ב"ש וב"ה:

1. ב"ש דורשים במוסף ברכה מיוחדת לכל אירוע.
2. במוסף של ר"ה לא דרשו ב"ש ברכה מיוחדת לר"ח.

מסקנה: לפי ב"ש לא מזכירים ר"ח בר"ה (ולא מצאנו שב"ה חלקו בכך על ב"ש).

פסק ההלכה של ר"ח ורבה: 'יום הזכרון' כולל גם ר"ה וגם ר"ח.